

Arrest

nr. 276 943 van 2 september 2022
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. GOOS
Broederminstraat 38
2018 ANTWERPEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Servische nationaliteit te zijn, op 29 december 2021 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 16 december 2021.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 5 juli 2022 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 8 augustus 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. GOOS en van attaché E. GUSSÉ, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een etnische Albanees met de Servische nationaliteit en bent u afkomstig uit Oraovica, Zuid-Servië. U woonde daar tot uw vertrek uit Servië. U bent getrouwd met S. R. (...) (O.V. (...)) en hebt u samen vijf dochters en één zoon. Tevens hebt u een dochter uit een eerder huwelijk. Uw dochter A. (...) werd in 2013 geboren. Bij haar geboorte kende ze problemen met water in haar hoofd. Dit werd in het Servisch opgenomen in een verslag, maar aangezien uw echtgenote geen Servisch kan, wisten jullie niet wat te doen. Na drie weken begonnen jullie met de medische controles van A. (...). Jullie werden hierbij van het ziekenhuis van Vranje doorgestuurd naar het ziekenhuis van Nis waar jullie te horen kregen dat jullie naar het ziekenhuis van Belgrado moesten gaan. Daar kregen jullie echter ook te

horen dat ze jullie niet begrepen wegens de taalbarrière. In 2016 kreeg uw dochter A. (...) een epileptische aanval waarna ze nadien neurologische problemen kende. Zo is ze verlamd aan haar rechterkant, is haar gewicht niet op peil voor haar leeftijd en kent ze beperkingen voor haar leeftijd. Ze werd nadien onderzocht door middel van een EEG maar jullie kregen te horen dat jullie nadien naar Presevo mochten terugkeren. Een overige behandeling was er niet. Uw dochter kreeg in Vranje door een dokter wel nog medicijnen voorgeschreven en ze werd gecontroleerd in de ziekenhuizen van Vranje, Nis en Belgrado. Na 2016 kende A. (...) geen grote epileptische aanvallen meer. Ze had wel nood aan behandeling van een fysiotherapeut, logopedist en neuroloog. Deze waren echter niet voorhanden in Presevo. Toen uw dochter in Belgrado een scan diende te ondergaan, maakte de aanwezige dokter er een probleem van dat er in het voorschrift van de dokter van Presevo iets ontbrak over het nemen van rust. Hierdoor werd uw dochter die dag pas als laatste patiënt onder de scanner geplaatst. Sinds 2018 lukte het niet meer om een afspraak te verkrijgen voor uw dochter A. (...). De dokters in Presevo die deze afspraak moesten maken, lieten u weten dat er een rood scherm kwam telkens als ze deze afspraak via de computer wouden maken. U kent de precieze reden van dit scherm niet, noch wisten de dokters waarom dit kwam. U vermoedt echter dat dit te maken heeft met jullie Albanese afkomst. Jullie probeerden tot jullie vertrek om dergelijke afspraak te maken maar telkens verscheen er een rood scherm. U besprak dit met een bediende van de gemeente Presevo maar die liet u weten dat u niet verder geholpen kon worden. U diende tevens meerdere aanvragen in voor het verkrijgen van sociale steun bij het ziekenhuis van Vranje. Dit werd u echter steeds geweigerd. Een officiële reden werd u niet meegedeeld maar u vermoedt dat dit komt door jullie Albanese afkomst. U kon een repliek formuleren op deze weigeringen maar dit mislukte eenmaal omdat de weigering per ongeluk bij iemand anders bezorgd was. Hierdoor had u onvoldoende tijd om hierop te reageren. U ging dit aanklagen bij de sociale dienst in Presevo maar ze lieten u weten dat hier niets meer aan kon gedaan worden. Voorts heeft uw dochter A. (...) nood aan specifiek onderwijs. Dit is echter niet voorhanden in Presevo.

Uw echtgenote leed in Servië aan borstkanker. Tevens had ze een depressie en problemen aan haar ogen. U geeft hierbij aan dat ze voor haar medische problemen verder behandeld kon worden in Servië. Op 18 augustus 2021 verliet u Servië samen met uw echtgenote en uw zoon S. (...) en uw dochter A. (...). Jullie kwamen een dag later aan in België. Jullie dienden een verzoek om internationale bescherming in op 20 augustus 2021. U vreest dat uw dochter A. (...) bij terugkeer geen goede medische behandeling zal ontvangen. U haalt bovendien aan dat u vreest voor uw veiligheid omdat de Servische autoriteiten u zouden aanspreken over het feit dat u in België de medische behandeling van uw dochter aanklaagt. U vreest hierdoor gearresteerd te worden.

U bent in het bezit van uw origineel paspoort met afgiftedatum 20.02.2020.

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legt u verder de volgende documenten voor: verschillende medische attesten en voorschriften over de medicatie, controles en behandelingen die uw dochter A. (...) heeft ondergaan in de verschillende ziekenhuizen, verschillende aanvragen tot het verkrijgen van sociale steun van het ziekenhuis van Vranje, twee weigeringen van deze aanvragen tot steun, een attest van een lokale NGO waaruit blijkt dat uw dochter bij hen is ingeschreven en over de moeilijke omstandigheden waar ze thuis in opgroeit, een attest van de gemeente Presevo over de beperking van uw dochter A. (...), enkele medische attesten van het UZ Antwerpen over de medische problemen van uw dochter A. (...), een attest van Fedasil over de medische problemen van uw dochter A. (...) en een attest van Fedasil over uw echtgenote haar medische problemen.

Uw administratief dossier bevat verder de volgende documenten: het origineel paspoort van uw echtgenote, het origineel paspoort van uw zoon S. (...) en uw dochter A. (...), uw originele huwelijksakte, enkele medische attesten uit Servië over uw echtgenote haar borstkanker, depressie en oogproblemen en over de gevolgde behandelingen hiervoor.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Gelet op wat voorafgaat, is het Commissariaat-generaal van oordeel dat uw verzoek om internationale bescherming onderzocht en behandeld kan worden onder toepassing van artikel 57/6/1, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Bij KB van 14 december 2020 werd Servië vastgesteld als veilig land van herkomst. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst, rechtvaardigde dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.

Na onderzoek van uw verklaringen en alle elementen in uw administratieve dossier dient voorts vastgesteld te worden dat uw verzoek om internationale bescherming kennelijk ongegrond is.

U verliet Servië ten gevolge van de gezondheidsproblemen van uw dochter en echtgenote. Vooreerst moet opgemerkt worden dat gezondheidsproblemen op zich en de aan/afwezigheid van gespecialiseerde zorg/kennis/ (onderwijs)infrastructuur (CGVS N. (...), p. 14, CGVS R. (...), p. 7-8) geen verband houden met de criteria bepaald in artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980, noch met de bepalingen inzake subsidiaire bescherming vermeld in artikel 48/4 van diezelfde wet. U dient voor de beoordeling van medische elementen een aanvraag voor een machtiging tot verblijf te richten aan de staatssecretaris van Asiel en Migratie of zijn gemachtigde op basis van artikel 9 ter van de wet van 15 december 1980.

U meent evenwel dat uw dochter A. (...) omwille van jullie Albanese afkomst geen beroep kan doen op de gezondheidszorg in Servië (CGVS N. (...), p. 9 en 15). Er dient echter vastgesteld te worden dat u dit geenszins aannemelijk maakt.

Vooreerst blijkt uit de informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal (zie de COI Focus: Servië Algemene Situatie van 13 augustus 2021, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_servie_algemene_situatie_20210813.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) dat het openbare gezondheidsstelsel in Servië basisdiensten levert voor alle burgers. Uit niets blijkt dat Albanese systematisch door het Servisch gezondheidsstelsel gediscrimineerd zouden worden. De Albanese bevolking maakt uitgebreid gebruik van de Servische gezondheidszorg. Voor hun eerstelijnszorg kunnen ze terecht in de Presevo-vallei zelf. Voor complexere medische aandoeningen dienen ze zich te richten tot medische faciliteiten in Vranje en elders in Servië waar de zorgen zijn gegarandeerd. Verzorging in hun eigen taal is hierbij evenwel niet steeds mogelijk. Bijgevolg blijkt uit niets dat u op medisch vlak ongelijk of onrechtvaardig zou worden behandeld in Servië. Dat u aangeeft dat uw dochter na 2018 geen afspraak meer kon krijgen in het ziekenhuis in Belgrado volstaat geenszins om te gewagen van een ongelijke of onrechtvaardige behandeling. U maakt nergens aannemelijk dat dit gevolg zou zijn van discriminatie. Vooreerst dient aangestipt te worden dat uw dochter in het verleden wel gebruik maakte van de medische zorgen in Belgrado en aldus toegang had tot de gezondheidszorg in Belgrado. Ook in de ziekenhuizen van Nis en Vranje werd A. (...) gecontroleerd. In het ziekenhuis van Nis kreeg ze bovendien medicijnen voorgeschreven (CGVS N. (...), p. 5-6 en 9-12 en CGVS R. (...), p. 7 en 10). Verder weten zowel u als uw echtgenote de precieze reden niet voor het rode scherm dat sinds 2018 verscheen bij het maken van een afspraak voor het ziekenhuis van Belgrado. Ook de dokters uit Presevo die de afspraak moesten maken, wisten de reden hiervoor niet. U geeft geen enkele concrete indicatie waaruit zou moeten blijken dat dit rode scherm het gevolg zou zijn van discriminatie. U geeft louter aan dat u geen andere reden hiervoor weet (CGVS N. (...), p. 9-10 en CGVS R. (...), p. 8-9). Dat dit rode scherm verscheen, kan echter aan tal van andere redenen liggen die niet het gevolg zijn van discriminatie (Administratieve fouten, overbelasting van het ziekenhuis van Belgrado, ICT-problemen bij het maken van dergelijke afspraken, ...). Voorts hebt u nagelaten om officieel aan te klagen dat uw dochter geen afspraak kon krijgen in het ziekenhuis van Belgrado. U vermeldde dit enkel bij een bediende van de gemeente Presevo. Overige stappen ondernam u niet (CGVS N. (...), p. 13). Dat u dit niet deed omdat u niet wist waar u moest gaan en dat u niet durfde naar Belgrado te gaan, is onvoldoende om uw nalatigheid te rechtvaardigen. U dient immers zelf de nodige stappen te ondernemen om gebruik te maken van uw rechten. Bovendien blijkt nergens uit dat u problemen zou kennen in Belgrado. U gaf bij de DVZ immers te kennen in het verleden nooit problemen gehad te hebben met de autoriteiten, medeburgers of problemen van algemene aard (Vragenlijst CGVS ingevuld op de DVZ, vraag 7). Noch maakt u voor het CGVS gewag van dergelijke problemen. Verder moet hier ook verwezen worden naar de verklaringen van uw echtgenote die – in tegenstelling tot uw bewering – stelde dat u effectief tot tweemaal toe klacht had ingediend (CGVS R. (...), p. 9). Deze vaststelling doet afbreuk aan jullie geloofwaardigheid. Voorts kon uw dochter A. (...) na 2018 op andere plekken dan in Belgrado wel gebruik maken van de Servische gezondheidszorg. Zo konden jullie na 2018 wel nog naar artsen in Presevo (CGVS N. (...), p. 9-12 en CGVS R. (...), p. 7-8). Ook konden jullie langsgaan bij een privé-neuroloog die A. (...) controleerde en haar medicijnen voorschreef (CGVS N. (...), p. 12). Dat zijn behandeling niet aansloeg, betekent geenszins dat jullie geen toegang zouden hebben tot de gezondheidszorg. Het verlenen van medische zorgen betekent immers niet dat patiënten de facto genezen worden (CGVS N. (...), p. 13 en CGVS R. (...), p. 8 en 10).

Verder stelt u dat u bij de geboorte van A. (...) onvoldoende werd ingelicht over haar medische problemen. Hierbij geeft u echter aan dat dit kwam doordat uw vrouw geen Servisch sprak. Dat de dokters jullie onvoldoende konden inlichten door het taalverschil houdt niet in dat jullie door het Servisch gezondheidsstelsel gediscrimineerd zouden worden (CGVS N. (...), p. 11-12). Bovendien voorzagen jullie zelf ook niet in een tolk en stonden deze medische problemen in een verslag (CGVS N. (...), p. 11-12 en CGVS R. (...), p. 6). Dat het in Servië, waar reeds decennia lang al Albanese en Serviërs samenwonen, het moeilijk zou zijn om een tolk te vinden, mist elke geloofwaardigheid (CGVS N. (...), p. 12).

Dat uw dochter enkele uren moest wachten vooraleer ze een scan kon ondergaan in het ziekenhuis van Belgrado is onvoldoende om te stellen dat er sprake zou zijn van discriminatie of van een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade. De dokter maakte bovendien louter een probleem van het feit dat de door u gevraagde rust voor uw dochter niet vermeld stond in het voorschrift. Nergens uit blijkt dat dit het gevolg was van jullie Albanese afkomst (CGVS N. (...), p. 10-11).

Waar u voorts aanhaalt dat er geen fysiotherapeut, logopedist en neuroloog voorhanden is in Presevo om uw dochter A. (...) te behandelen, moet er verwezen worden naar het feit dat u niet naar andere dorpen of steden ging om gebruik te maken van deze medische diensten. Uw repliek dat Presevo ver van alles verwijderd is, is onvoldoende om uw nalatigheid te rechtvaardigen. U ging immers in het verleden ook voor andere medische zorgen naar andere steden (CGVS N. (...), p. 12-13).

Dat u en uw gezin toegang hebben tot de Servische gezondheidszorg blijkt evenzeer uit de behandelingen die uw echtgenote ontving bij haar medische problemen. Zo werd ze tweemaal geopereerd voor haar borstkanker. Dat ze aangeeft dat bij de eerste operatie haar borst niet voldoende verwijderd werd en dat hiervoor een tweede operatie nodig was, betekent niet dat jullie geen volledige toegang zouden hebben tot de Servische gezondheidszorg. Immers geeft uw echtgenote aan dat dit aan een foute inschatting van de dokters ligt. Dit kan bij eender welke patiënt het geval zijn en houdt geenszins in dat jullie gediscrimineerd zouden worden. Verder was uw echtgenote ook voor haar depressie in behandeling in Servië. Voor de problemen aan haar ogen werd ze evenzeer behandeld en tweemaal geopereerd. Bovendien vonden deze operaties aan haar ogen in 2020 plaats, wat aantoonst dat jullie ook na 2018 gebruik konden maken van de Servische gezondheidszorg (CGVS R. (...), p. 5 en 10-12). Ook uit haar medische attesten uitgereikt tussen 2018 en april 2021 blijkt dat uw echtgenote meermaals toegang had tot de gezondheidszorg. Wat betreft het feit dat zowel u als uw echtgenote haar medische problemen aanhalen in jullie verzoek om internationale bescherming, dient opgemerkt te worden dat jullie nalaten om hieromtrent een concrete vrees kenbaar te maken. Zo beschrijft u de medische problemen van uw echtgenote maar geeft u daarbij niet aan wat u hierdoor vreest. Bovendien geeft u aan dat ze hiervoor in Servië verder behandeld kan worden. Dat ze haar niet goed voelde, doet hieraan geen afbreuk (CGVS N. (...), p. 13-14). Uw echtgenote werd tot vier maal toe gevraagd wat ze precies vreest door haar medische redenen. Ze kwam echter niet verder dan te stellen dat ze controles in België ondergaat en deze ook zou moeten ondergaan in Servië. Bovendien geeft ook zij aan dat ze verder behandeld kan worden in Servië (CGVS R. (...), p. 10-11).

Verder stelt u gediscrimineerd te worden omdat uw aanvragen tot sociale steun bij het ziekenhuis van Vranje steeds geweigerd werden (CGVS N. (...), p. 6-8). Dat deze aanvragen geweigerd werden, kan echter aan tal van redenen liggen (zoals het niet voldoen aan de voorwaarden, een onvoldoende gestaafd dossier, administratieve redenen, ...). Uit de weigeringen op uw aanvragen die u hebt voorgelegd blijkt louter dat uw dochter niet voldoet aan de voorwaarden om hulp te krijgen. Nergens uit blijkt dat dit het gevolg van discriminatie is. Dat u onvoldoende tijd had om op een weigering te reageren wegens een fout van de postbode, betekent geenszins dat u een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade zou hebben. Daarenboven hebt u dit buiten de sociale dienst van Presevo nergens aangeklaagd (CGVS N. (...), p. 7-8). Dat dit moeilijker werd ten gevolge van de Covid 19-pandemie volstaat niet als verklaring. Er wordt van een verzoeker immers verwacht alle redelijkerwijze van hem te verwachten stappen te zetten in zijn land van herkomst alvorens zich te beroepen op internationale bescherming.

U haalt op het einde van uw persoonlijk onderhoud aan dat u tevens vreest geïsoleerd te worden door de Servische autoriteiten omdat u tijdens uw verzoek om internationale bescherming in België de gezondheidszorg in Servië zou aanklagen (CGVS N. (...), p. 15-16). Vooreerst dient aangestipt te worden dat u dit motief niet aanhaalde toen u op het CGVS gevraagd werd om aan te geven welke uw redenen voor uw verzoek om internationale bescherming zijn (CGVS N. (...), p. 9). Evenmin haalde u dit motief aan voor de DVZ toen u gevraagd werd uw asielmotieven uiteen te zetten. Uw vrees hieromtrent dient bijgevolg sterk gerelativeerd te worden. Verder dient hierbij opgemerkt te worden dat u geen concrete indicaties hebt dat u effectief bij een terugkeer naar Servië geïsoleerd zou worden door de autoriteiten aldaar. U heeft het louter over mogelijke arrestaties en ondervragingen die kunnen gebeuren maar u laat na om concrete indicaties aan te duiden. Het blijft aldus bij een blote bewering (CGVS N. (...), p. 15-16). Bovendien blijkt nergens uit uw verklaringen dat u in het verleden soortgelijke confrontaties of feiten zou gekend hebben met de Servische autoriteiten. Meer zelfs, u gaf bij de DVZ aan geen problemen te kennen met uw autoriteiten. Ook uw echtgenote gaf aan dergelijke problemen niet te kennen (Vragenlijst CGVS ingevuld op de DVZ N. (...), vraag 7A en Vragenlijst CGVS ingevuld op de DVZ R. (...), vraag 7A). Tot slot merkt het CGVS op dat de inhoud van uw verzoek om internationale bescherming niet gedeeld wordt met uw land van herkomst.

Uw raadsman haalt in zijn tussenkomst aan dat Albanese Serviërs onvoldoende beroep zouden kunnen doen op de aanwezige bescherming in Servië. Uit informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal (zie de COI Focus: Servië Algemene Situatie van 13 augustus 2021, beschikbaar op

https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_servie_algemene_situatie_20210813.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) blijkt echter dat in Servië maatregelen werden/worden genomen om de politionele en gerechtelijke autoriteiten te professionaliseren en hun doeltreffendheid te verhogen. Niettegenstaande hervormingen nog steeds nodig zijn, o.a. om corruptie verder aan te pakken en de georganiseerde misdaad te bestrijden, blijkt uit informatie dat de Servische autoriteiten voor alle etnische groepen wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging garanderen. De rechten van de verdediging zoals het vermoeden van onschuld, de informatieplicht, het recht op een eerlijk en openbaar proces, het recht op een advocaat, het recht om te getuigen en het recht om in beroep te gaan worden ook wettelijk gegarandeerd. Hoewel binnen de Servische ordediensten nog steeds een aantal (belangrijke) hervormingen noodzakelijk blijven, blijkt uit de informatie dat de Servische politie voldoende georganiseerd, bemand en uitgerust is om de nodige bescherming te kunnen bieden aan de bevolking, dat de kwaliteit van de politieonderzoeken erop vooruit gaat en dat corrupte politieambtenaren steeds vaker ter verantwoording worden geroepen. De Servische justitie en magistratuur ondergingen de afgelopen jaren ingrijpende hervormingen gericht op het verbeteren van de kwaliteit en onafhankelijkheid ervan. Ofschoon op dit gebied nog veel moet gebeuren en er nog talrijke kritische kanttekeningen gemaakt kunnen worden bij het actuele rechtswezen in Servië, o.a. aangaande de politieke beïnvloeding die in het huidige systeem nog niet uitgesloten is, wordt op dit terrein een zekere vooruitgang geboekt. Hierbij dient aangestipt te worden dat de bescherming die de nationale overheid biedt daadwerkelijk moet zijn. Zij hoeft echter niet absoluut te zijn en bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden. De autoriteiten hebben de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in. Tevens blijkt uit de informatie van het Commissariaat-generaal dat in het geval de Servische politie haar werk in particuliere gevallen niet naar behoren zou uitvoeren, er mogelijkheden zijn die openstaan voor elke burger om eventueel machtsmisbruik door en/of een slecht functioneren van de politie aan te klagen. Dit kan o.a. bij het intern controleorgaan van Binnenlandse Zaken en de instelling van de ombudsman (Protector of Citizens). Wangedrag van politieagenten wordt immers niet zonder meer gedoogd en kan leiden tot sanctionerende maatregelen en/of gerechtelijke vervolging. De kwaliteit van de interne politieonderzoeken is gestegen. Volledigheidshalve kan worden toegevoegd dat voorzieningen inzake kosteloze rechtsbijstand in Servië aanwezig zijn. In november 2018 werd de nieuwe wet op gratis rechtsbijstand (Law on free legal aid) aangenomen, die in oktober 2019 in werking trad. Daarnaast bestaan er ook verschillende niet wettelijk geregelde mogelijkheden om kosteloze rechtshulp te verkrijgen. Informatie stelt ook nog dat, ofschoon er ook hier nog verdere hervormingen aangewezen zijn, de nodige politieke wil aanwezig is om op een besliste wijze de strijd tegen corruptie aan te gaan en dat Servië de afgelopen jaren dan ook verschillende maatregelen getroffen heeft om corruptie binnen de verschillende overheden te bestrijden, dit via de nodige wetgevende initiatieven, anticorruptiestrategieën en bijbehorende actieplannen. Ofschoon er zich nog problemen voordoen op het vlak van de tenuitvoerbrenging van het beleid, beschikt Servië ondertussen over een anticorruptieagentschap dat onder meer toeziet op de implementatie van de maatregelen. Vooruitgang wordt hierdoor geboekt op dit terrein. In mei 2019 werd de bestaande Wet op het anticorruptieagentschap herzien (Law on the prevention of corruption of Law on the anti-corruption agency). De wil om corruptie te bestrijden leidde reeds tot arrestaties van meerdere, soms zelfs hooggeplaatste, functionarissen. In maart 2018 werd een nieuwe wet inzake de bestrijding van georganiseerde misdaad, terrorisme en corruptie van kracht, die voorziet in gespecialiseerde diensten, o.a. op gerechtelijk niveau, om corruptiezaken te onderzoeken en te vervolgen. De Servische overheid wordt bij al het voorgaande bijgestaan door de "OSCE (Organization for Security and Cooperation in Europe) Mission to Serbia". Onder impuls van de OSCE wordt een verhoogde aandacht besteed aan de trainingen van de politieofficieren, de strijd tegen de georganiseerde misdaad en corruptie, de zogenaamde community policing, e.d.m.

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, blijkt dat er in de Presevo-vallei (gemeentes Bujanoc/Bujanovac en Presevo/Preševo en Medvegje/Medvedja) mogelijkheden bestaan om in geval van problemen van gemeenrechtelijke aard klacht neer te leggen bij de multi-etnische politie (MEP), waarbij ook etnische Albanese agenten tewerkgesteld zijn. De MEP is ondergebracht binnen de bestaande politiestructuren en is belast met de reguliere politietaken in de Presevo-vallei. Uit de informatie blijkt dat de MEP haar politietaken in de haar toegewezen domeinen naar behoren vervult. Zo treedt de MEP op in situaties van huiselijk geweld, drugs (gebruik en smokkel), burenruzies, smokkel en diefstal, verkeersovertredingen, verkrachting, moord en andere gemeenrechtelijke feiten. Door het opnemen van een aanzienlijk aantal Albanese in het politiekorps worden "haatdragende uitspraken" en "haatcriminaliteit" ook gemakkelijker gemeld. Volledigheidshalve kan hier nog aan worden toegevoegd dat de instelling van de ombudsman speciale kantoren openhoudt in de drie gemeentes met een belangrijke Albanese minderheid.

Gelet op voorgaande meen ik dat er gesteld kan worden dat in geval van eventuele (veiligheids)problemen de in Servië opererende autoriteiten aan alle onderdanen ongeacht hun etnische origine voldoende

bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet d.d. 15 december 1980.

Uw raadsman spreekt in zijn tussenkomst ook over de groeiende spanningen tussen Kosovo en Servië en over de discriminatie die hieruit zou volgen. Dat u geenszins aannemelijk maakt het slachtoffer te worden van discriminatie werd hierboven reeds uiteengezet. Wat de algemene situatie in de regio Zuid-Servië betreft, blijkt uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (zie de COI Focus: Servië Algemene Situatie van 13 augustus 2021, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_servie_algemene_situatie_20210813.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) dat de veiligheidssituatie in de Presevo-vallei (gemeentes Bujanoc/Bujanovac en Presevo/Preševo en Medvegje/Medvedja) sinds 2012 over het algemeen zeer rustig en stabiel is gebleven. Enkele uitzonderlijke incidenten niet te na gesproken, deden er zich de voorbije jaren geen interetnische spanningen meer voor. Waar in het verleden de regio te kampen had onder de aanwezigheid en het optreden van de Servische gendarmerie, een paramilitaire politie-eenheid die in 2001 werd opgericht en die zwaarbewapend in militaire uitrusting circuleerde in de regio, wat op zijn beurt heel wat weerstand opriep bij Albanese bewoners van de regio die hen percipieerden als zijnde agressief en intimiderend, blijkt uit de informatie dat deze elite-eenheid niet langer in het straatbeeld verschijnt en niet meer overgaat tot rechtstreekse provocaties in haar gedrag ten aanzien van Albanese burgers. Uit dezelfde informatie blijkt evenwel ook een nieuw fenomeen, namelijk dat de Servische inlichtingendiensten op een verdoken manier druk zetten op een aantal profielen die traditioneel negatieve aandacht krijgen (oud-strijders, religieus-radicalen, activisten, ...).

Deze situatie geeft op zich geen aanleiding tot het hebben van een vrees voor vervolging in de zin van Vluchtelingenconventie. Om tot de erkenning van de status van vluchteling te leiden moet er sprake zijn van een individuele (gegronde) vrees voor vervolging. U heeft zulks evenwel niet aannemelijk gemaakt (zie supra).

De algemene situatie in uw regio van herkomst is evenmin van die aard dat er zonder meer sprake kan zijn van een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980. De recente gespannen veiligheidssituatie tussen Kosovo en Servië ten gevolge een dispuut aangaande nummerplaten doet geen afbreuk aan voorgaande analyse. Informatie stelt dat er ondertussen een akkoord is tussen de twee staten en dat EULEX (internationale politietroep in Kosovo) toeziet op de naleving ervan.

Wat betreft de verwijzing van uw raadsman naar het feit dat etnische Albanezen uit het bevolkingsregister worden geschrapt in Zuid-Servië, erkent het Commissariaat-generaal dat meerdere etnische Albanezen in Zuid-Servië hiermee geconfronteerd werden. Informatie (zie de COI Focus: Servië Algemene Situatie van 13 augustus 2021, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_servie_algemene_situatie_20210813.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) stelt dat op basis van de wet op de registratie van de verblijfplaats van inwoners (Official Gazette Serbia 87/2011) de bevoegde autoriteiten kunnen overgaan tot het passief maken van iemands (permanente of tijdelijke) registratie in het bevolkingsregister van een gemeente, indien ze naar aanleiding van een controle vaststellen dat hij of zij er niet (permanent of tijdelijk) verblijft. Inwoners van wie de registratie na zo'n controle passief is gemaakt is, zijn wettelijk verplicht om zich opnieuw te registreren binnen de acht dagen na de kennisgeving over de demarche van de autoriteiten. Dit kan zowel op een nieuw als ook op hetzelfde adres. De mogelijkheid bestaat om binnen de acht dagen na kennisgeving over de demarche beroep in te dienen tegen deze beslissing bij de hiervoor bevoegde autoriteiten. Wie zich niet opnieuw registreert kan een boete krijgen van 10.000 tot 50.000 dinar [84,9 euro tot 424,20 euro]. De wet zegt niets over een eventueel verlies van (Servische) staatsburgerschap voor wie de registratie van de woonplaats passief is gemaakt. Ook de Wet over het staatsburgerschap van de republiek Servië (Official Gazette Serbia 135/2004, 90/2007 en 24/2018) noemt het passief maken van iemands registratie van woonplaats nergens als wettelijke grond voor het beëindigen van iemands Servische staatsburgerschap. Er zijn geen gevallen gekend van Servische staatsburgers die zijn of haar staatsburgerschap verloren zouden hebben nadat hun adres passief werd gemaakt. Verder is het passief maken van de Albanese adressen vooral gericht op de adressen van de etnisch Albanezen die al in 1998-1999 naar Kosovo waren uitgeweken maar hun domiciliëring in de Presevo-vallei hadden behouden. Verder oppert een bron ook dat het passief maken van de adressen van de Kosovo-Albanezen wellicht getriggerd is door het feit dat veel "Kosovo-Albanezen" van hun registratie in Servië gebruik maken om met een Servisch paspoort (en dus visumvrij) naar de EU te reizen. Zonder registratie in Servië is het voor hen niet meer mogelijk om een Servische identiteitskaart te vernieuwen of een Servisch paspoort aan te vragen (of te verlengen). In het licht van voorgaande volstaat een mogelijke schrapping uit het bevolkingsregister ten gevolge van een afwezigheid op uw woonplaats aldus niet om a priori te gewagen van een vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of ernstige schade zoals omschreven in de definitie van subsidiaire bescherming.

Uit hetgeen voorafgaat wordt u de internationale bescherming geweigerd. U heeft met name geen substantiële redenen opgegeven om uw land van herkomst in uw specifieke omstandigheden niet te

beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of u voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst staat vast. Rekening houdende met de procedurele waarborgen die gepaard gaan met de aanwijzing van een land als veilig land van herkomst en de evaluatie die voorafgaat aan deze aanwijzing, beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond, in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.

De door u neergelegde documenten kunnen deze vaststelling niet wijzigen. Uw identiteit en herkomst en die van uw gezin, uw huwelijk, de gezondheidsproblemen van A. (...) en uw echtgenote, de vragen tot sociale hulp en de weigering ervan staan op zich niet ter discussie.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Bovendien beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekende partij gaat in haar verzoekschrift in op de verschillende motieven van de bestreden beslissing en tracht deze te verklaren dan wel te weerleggen. Zij steunt zich derhalve op de schending van de materiële motiveringsplicht.

2.2.1. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Het middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

2.2.2. De Raad stelt vast dat verzoekende partij een beroep indient tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 16 december 2021 waarbij haar verzoek om internationale bescherming overeenkomstig artikel 57/6/1 van de Vreemdelingenwet volgens een versnelde procedure wordt behandeld en als kennelijk ongegrond wordt beschouwd.

Artikel 57/6/1, § 1, eerste lid, b) van de Vreemdelingenwet luidt als volgt: *“De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen kan een verzoek om internationale bescherming volgens een versnelde procedure behandelen, indien : b) de verzoeker afkomstig is uit een veilig land van herkomst zoals bedoeld in paragraaf 3 (...)”.*

Artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet bepaalt: *“In het geval van weigering van internationale bescherming en indien de verzoeker om internationale bescherming zich in één van de gevallen vermeld in paragraaf 1, eerste lid, a) tot j) bevindt, kan de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen dit verzoek als kennelijk ongegrond beschouwen.”.*

Artikel 57/6/1, § 3, eerste lid van de Vreemdelingenwet luidt: *“De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen is bevoegd om de internationale bescherming te weigeren aan een onderdaan van een veilig land van herkomst of aan een staatloze die voorheen in dat land zijn gewone verblijfplaats had, wanneer de vreemdeling geen substantiële redenen heeft opgegeven om het land in zijn specifieke omstandigheden niet als een veilig land van herkomst te beschouwen ten aanzien van de vraag of hij voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt.”.*

De Raad duidt erop dat Servië bij koninklijk besluit van 14 januari 2022 opnieuw vastgesteld werd als veilig land van herkomst.

Om een verzoek om internationale bescherming ingediend door een onderdaan van een veilig land van herkomst of een staatloze die er voorheen zijn gewone verblijfplaats had, gegrond te kunnen verklaren, moet de verzoeker derhalve substantiële redenen opgeven die aantonen dat, ondanks diens afkomst van een veilig land, zijn land van herkomst in zijn specifieke omstandigheden niet als veilig kan worden beschouwd en dit dus in afwijking van de algemene situatie aldaar. Artikel 57/6/1, § 3, eerste lid van de Vreemdelingenwet belet de verzoeker niet om aan te tonen dat er, wat hem betreft, een gegronde vrees voor vervolging bestaat in vluchtelingenrechtelijke zin, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat hij een reëel risico loopt

op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4 van diezelfde wet. De bewijslast rust in dit geval op de verzoeker.

2.2.3. De Raad stelt vast dat verzoekende partij bij terugkeer naar Servië vreest dat haar dochter A. geen goede medische behandeling zal ontvangen. In het bijzonder meent zij dat haar dochter omwille van hun Albanese afkomst geen beroep kan doen op de gezondheidszorg in Servië (notities CGVS N., p. 9-10). Tevens vreest zij voor haar veiligheid omdat de Servische autoriteiten haar zouden aanspreken over het feit dat zij in België de medische behandeling van haar dochter aanklaagt (notities CGVS N., p. 15)

2.2.4. Wat betreft de vrees van verzoekende partij dat haar dochter geen goede medische behandeling zal ontvangen, en dit ten gevolge van haar Albanese afkomst, duidt de Raad erop dat in de bestreden beslissing omstandig wordt vastgesteld dat verzoekende partij geenszins aannemelijk maakt dat haar dochter A. omwille van haar Albanese afkomst geen beroep zou kunnen doen op de gezondheidszorg in Servië.

Vooreerst wijst de Raad erop dat verwerende partij dient te worden bijgetreden dat uit de informatie waarnaar verwerende partij in haar bestreden beslissing verwijst, met name de “COI Focus” betreffende “*Servië. Algemene situatie*” van 13 augustus 2021, op geen enkele manier blijkt dat Albanese systematisch door het Servisch gezondheidsstelsel gediscrimineerd zouden worden. In tegendeel, uit deze informatie blijkt dat het openbare gezondheidsstelsel in Servië basisdiensten levert voor alle burgers en dat de Albanese bevolking uitgebreid gebruik maakt van de Servische gezondheidszorg. Verzoekende partij brengt geen concrete informatie bij waaruit het tegendeel blijkt.

Het komt dan ook aan verzoekende partij toe *in concreto* aan te tonen dat haar dochter in Servië op medisch vlak ongelijk of onrechtvaardig werd behandeld of zou worden behandeld in geval van terugkeer, alwaar zij echter niet in slaagt, gelet op volgende pertinente vaststellingen dienaangaande in de bestreden beslissing.

Wat betreft vooreerst de verklaring van verzoekende partij dat haar dochter na 2018 geen afspraak meer kon krijgen in het ziekenhuis in Belgrado (notities CGVS N., p. 9), volgens haar wegens hun Albanese herkomst, wordt in de bestreden beslissing terecht het volgende overwogen: “*Dat u aangeeft dat uw dochter na 2018 geen afspraak meer kon krijgen in het ziekenhuis in Belgrado volstaat geenszins om te gewagen van een ongelijke of onrechtvaardige behandeling. U maakt nergens aannemelijk dat dit gevolg zou zijn van discriminatie. Vooreerst dient aangestipt te worden dat uw dochter in het verleden wel gebruik maakte van de medische zorgen in Belgrado en aldus toegang had tot de gezondheidszorg in Belgrado. Ook in de ziekenhuizen van Nis en Vranje werd A. (...) gecontroleerd. In het ziekenhuis van Nis kreeg ze bovendien medicijnen voorgeschreven (CGVS N. (...), p. 5-6 en 9-12 en CGVS R. (...), p. 7 en 10). Verder weten zowel u als uw echtgenote de precieze reden niet voor het rode scherm dat sinds 2018 verscheen bij het maken van een afspraak voor het ziekenhuis van Belgrado. Ook de dokters uit Presevo die de afspraak moesten maken, wisten de reden hiervoor niet. U geeft geen enkele concrete indicatie waaruit zou moeten blijken dat dit rood scherm het gevolg zou zijn van discriminatie. U geeft louter aan dat u geen andere reden hiervoor weet (CGVS N. (...), p. 9-10 en CGVS R. (...), p. 8-9). Dat dit rood scherm verscheen, kan echter aan tal van andere redenen liggen die niet het gevolg zijn van discriminatie (Administratieve fouten, overbelasting van het ziekenhuis van Belgrado, ICT-problemen bij het maken van dergelijke afspraken, ...). Voorts hebt u nagelaten om officieel aan te klagen dat uw dochter geen afspraak kon krijgen in het ziekenhuis van Belgrado. U vermeldde dit enkel bij een bediende van de gemeente Presevo. Overige stappen ondernam u niet (CGVS N. (...), p. 13). Dat u dit niet deed omdat u niet wist waar u moest gaan en dat u niet durfde naar Belgrado te gaan, is onvoldoende om uw nalatigheid te rechtvaardigen. U dient immers zelf de nodige stappen te ondernemen om gebruik te maken van uw rechten. Bovendien blijkt nergens uit dat u problemen zou kennen in Belgrado. U gaf bij de DVZ immers te kennen in het verleden nooit problemen gehad te hebben met de autoriteiten, medeburgers of problemen van algemene aard (Vragenlijst CGVS ingevuld op de DVZ, vraag 7). Noch maakt u voor het CGVS gewag van dergelijke problemen. Verder moet hier ook verwezen worden naar de verklaringen van uw echtgenote die – in tegenstelling tot uw bewering – stelde dat u effectief tot tweemaal toe klacht had ingediend (CGVS R. (...), p. 9). Deze vaststelling doet afbreuk aan jullie geloofwaardigheid. Voorts kon uw dochter A. (...) na 2018 op andere plekken dan in Belgrado wel gebruik maken van de Servische gezondheidszorg. Zo konden jullie na 2018 wel nog naar artsen in Presevo (CGVS N. (...), p. 9-12 en CGVS R. (...), p. 7-8). Ook konden jullie langsgaan bij een privé-neuroloog die A. (...) controleerde en haar medicijnen voorschreef (CGVS N. (...), p. 12). Dat zijn behandeling niet aansloeg, betekent geenszins dat jullie geen toegang zouden hebben tot de gezondheidszorg. Het verlenen van medische zorgen*

betekent immers niet dat patiënten de facto genezen worden (CGVS N. (...), p. 13 en CGVS R. (...), p. 8 en 10)."

Inzake de verklaring van verzoekende partij dat zij bij de geboorte van A. onvoldoende werd ingelicht over haar medische problemen (notities CGVS N., p. 11-12), bemerkt verwerende partij terecht het volgende in de bestreden beslissing: *"Verder stelt u dat u bij de geboorte van A. (...) onvoldoende werd ingelicht over haar medische problemen. Hierbij geeft u echter aan dat dit kwam doordat uw vrouw geen Servisch sprak. Dat de dokters jullie onvoldoende konden inlichten door het taalverschil houdt niet in dat jullie door het Servisch gezondheidstelsel gediscrimineerd zouden worden (CGVS N. (...), p. 11-12). Bovendien voorzagen jullie zelf ook niet in een tolk en stonden deze medische problemen in een verslag (CGVS N. (...), p. 11-12 en CGVS R. (...), p. 6). Dat het in Servië, waar reeds decennia lang al Albanen en Serviërs samenwonen, het moeilijk zou zijn om een tolk te vinden, mist elke geloofwaardigheid (CGVS N. (...), p. 12)."*

Voorts dient verwerende partij eveneens te worden bijgetreden in volgende motivering: *"Dat uw dochter enkele uren moest wachten vooraleer ze een scan kon ondergaan in het ziekenhuis van Belgrado is onvoldoende om te stellen dat er sprake zou zijn van discriminatie of van een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade. De dokter maakte bovendien louter een probleem van het feit dat de door u gevraagde rust voor uw dochter niet vermeld stond in het voorschrift. Nergens uit blijkt dat dit het gevolg was van jullie Albanese afkomst (CGVS N. (...), p. 10-11)."*

Waar verzoekende partij aanvoert dat er geen fysiotherapeut, logopedist en neuroloog voorhanden is in Presevo om haar dochter A. te behandelen (notities CGVS N., p. 12), doet verwerende partij volgende pertinente bemerking: *"Waar u voorts aanhaalt dat er geen fysiotherapeut, logopedist en neuroloog voorhanden is in Presevo om uw dochter A. (...) te behandelen, moet er verwezen worden naar het feit dat u niet naar andere dorpen of steden ging om gebruik te maken van deze medische diensten. Uw repliek dat Presevo ver van alles verwijderd is, is onvoldoende om uw nalatigheid te rechtvaardigen. U ging immers in het verleden ook voor andere medische zorgen naar andere steden (CGVS N. (...), p. 12-13)."*

Verder stelt verwerende partij nog op goede gronden dat uit de behandelingen die de echtgenote van verzoekende partij ontving bij haar medische problemen evenzeer blijkt dat verzoekende partij en haar gezin toegang hebben tot de Servische gezondheidszorg. Verwerende partij motiveert in dit verband als volgt: *"Dat u en uw gezin toegang hebben tot de Servische gezondheidszorg blijkt evenzeer uit de behandelingen die uw echtgenote ontving bij haar medische problemen. Zo werd ze tweemaal geopereerd voor haar borstkanker. Dat ze aangeeft dat bij de eerste operatie haar borst niet voldoende verwijderd werd en dat hiervoor een tweede operatie nodig was, betekent niet dat jullie geen volledige toegang zouden hebben tot de Servische gezondheidszorg. Immers geeft uw echtgenote aan dat dit aan een foute inschatting van de dokters ligt. Dit kan bij eender welke patiënt het geval zijn en houdt geenszins in dat jullie gediscrimineerd zouden worden. Verder was uw echtgenote ook voor haar depressie in behandeling in Servië. Voor de problemen aan haar ogen werd ze evenzeer behandeld en tweemaal geopereerd. Bovendien vonden deze operaties aan haar ogen in 2020 plaats, wat aantoonde dat jullie ook na 2018 gebruik konden maken van de Servische gezondheidszorg (CGVS R. (...), p. 5 en 10-12). Ook uit haar medische attesten uitgereikt tussen 2018 en april 2021 blijkt dat uw echtgenote meermaals toegang had tot de gezondheidszorg."*

In verband met de medische problemen van de echtgenote van verzoekende partij wordt daarnaast in de bestreden beslissing nog het volgende opgemerkt: *"Wat betreft het feit dat zowel u als uw echtgenote haar medische problemen aanhalen in jullie verzoek om internationale bescherming, dient opgemerkt te worden dat jullie nalaten om hieromtrent een concrete vrees kenbaar te maken. Zo beschrijft u de medische problemen van uw echtgenote maar geeft u daarbij niet aan wat u hierdoor vreest. Bovendien geeft u aan dat ze hiervoor in Servië verder behandeld kan worden. Dat ze haar niet goed voelde, doet hieraan geen afbreuk (CGVS N. (...), p. 13-14). Uw echtgenote werd tot vier maal toe gevraagd wat ze precies vreest door haar medische redenen. Ze kwam echter niet verder dan te stellen dat ze controles in België ondergaat en deze ook zou moeten ondergaan in Servië. Bovendien geeft ook zij aan dat ze verder behandeld kan worden in Servië (CGVS R. (...), p. 10-11)."*

Waar verzoekende partij nog verwijst naar het feit dat haar aanvragen tot sociale steun bij het ziekenhuis van Vranje steeds geweigerd werden om aan te tonen dat zij in Servië gediscrimineerd wordt, stelt verwerende partij evenwel het volgende vast: *"Verder stelt u gediscrimineerd te worden omdat uw aanvragen tot sociale steun bij het ziekenhuis van Vranje steeds geweigerd werden (CGVS N. (...), p. 6-*

8). *Dat deze aanvragen geweigerd werden, kan echter aan tal van redenen liggen (zoals het niet voldoen aan de voorwaarden, een onvoldoende gestaafd dossier, administratieve redenen, ...). Uit de weigeringen op uw aanvragen die u hebt voorgelegd blijkt louter dat uw dochter niet voldoet aan de voorwaarden om hulp te krijgen. Nergens uit blijkt dat dit het gevolg van discriminatie is. Dat u onvoldoende tijd had om op een weigering te reageren wegens een fout van de postbode, betekent geenszins dat u een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade zou hebben. Daarenboven hebt u dit buiten de sociale dienst van Presevo nergens aangeklaagd (CGVS N. (...), p. 7-8). Dat dit moeilijker werd ten gevolge van de Covid 19-pandemie volstaat niet als verklaring. Er wordt van een verzoeker immers verwacht alle redelijkerwijze van hem te verwachten stappen te zetten in zijn land van herkomst alvorens zich te beroepen op internationale bescherming.*"

Uit de lezing van het verzoekschrift blijkt weliswaar dat verzoekende partij het niet eens is met de motieven van de bestreden beslissing, doch de Raad stelt vast dat zij in wezen niet verder komt dan het formuleren van algemene beweringen en kritiek, het poneren van een vrees voor vervolging, het herhalen van eerdere verklaringen, en het op algemene wijze tegenpreken van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal, waarmee zij echter voormelde bevindingen niet weerlegt, noch ontkracht.

Waar haar in de bestreden beslissing wordt verweten geen verdere stappen te hebben ondernomen bij de officiële instanties teneinde haar rechten te doen gelden, werpt verzoekende partij nog op dat dit *"helemaal niet aan de orde (is) daar het voor etnische Albanezen daar zij wel degelijk kunnen vrezen voor represailles zoals blijkt uit het rapport van het Helsinki Committee for Human Rights in Serbia van juli 2021"*. De Raad stelt evenwel vast dat verzoekende partij nalaat dit rapport bij te brengen, waardoor er geen rekening mee kan worden gehouden. Verzoekende partij slaagt er dan ook niet in om de motieven in de bestreden beslissing aangaande haar uiterst beperkte stappen om de door haar beweerde discriminatie aan te klagen in een ander licht te werpen.

Daar waar verzoekende partij nog opmerkt dat haar echtgenote antidepressiva neemt en stelt dat haar echtgenote zich vergist heeft toen zij stelde dat haar echtgenoot effectief tot tweemaal toe klacht had ingediend, bemerkt de Raad evenwel dat nergens uit de door verzoekende partij bijgebrachte medische attesten inzake haar echtgenote blijkt dat haar cognitief vermogen is aangetast waardoor zij niet in staat zou zijn een coherent en consistent relaas naar voor te brengen. Verzoekende partij brengt desbetreffend geen enkel bewijs aan. Dat haar echtgenote verklaarde dat haar man tot tweemaal toe effectief klacht had ingediend omdat zij voor hun dochter geen afspraak konden krijgen in het ziekenhuis van Belgrado, terwijl verzoekende partij zelf stelde dat zij dit enkel vermeldde bij een bediende van de gemeente Presevo, doet dan ook wel degelijk afbreuk aan de geloofwaardigheid van hun beweringen dienaangaande.

Voor het overige beperkt verzoekende partij zich tot het verwijzen naar de medische problematiek in hoofde van haar dochter A. – ter staving waarvan zij als bijlage bij haar verzoekschrift een klinisch onderzoek d.d. 6 oktober 2021 voegt (bijlage 5) – hierbij benadrukkend dat haar dochter A. een specifieke behandeling dient te krijgen die enkel beschikbaar is in Belgrado. De Raad wijst er evenwel op dat uit het voorgaande is gebleken dat verzoekende partij niet aannemelijk heeft gemaakt dat er sprake is van een discriminerende behandeling omwille van hun Albanese afkomst. Verder wijst de Raad erop dat gezondheidsproblemen op zich en de aan/afwezigheid van gespecialiseerde zorg/kennis/(onderwijs)infrastructuur geen verband houden met de criteria bepaald in artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch met de bepalingen inzake subsidiaire bescherming vermeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. Verzoekende partij dient voor de beoordeling van medische elementen een aanvraag voor een machtiging tot verblijf te richten aan de staatssecretaris van Asiel en Migratie of zijn gemachtigde op basis van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet.

Ter terechtzitting legt verzoekende partij zonder enige verdere duiding nog een medisch attest neer van Dr. Tanaskoska Branka van de sector medische expertise te Belgrado van 9 november 2018 waarin de medische problematiek van haar dochter A. wordt vermeld en waarbij wordt verwezen naar diverse pediatrische, neurologische en fysiotherapeutische verslagen (reeds eerder bijgebracht in het administratief dossier waarvan het origineel als "gezien" werd aangemerkt) en een gezondheidskaart van de Universitaire Kinderkliniek Belgrado waarop door Dr. Ramiz Latifi uit Presevo op 30 december 2021 wordt vermeld dat er geen afspraak werd gevonden. Daargelaten de vaststelling dat het tweede stuk een kopie betreft en aan kopieën gezien de makkelijke manipuleerbaarheid geen bewijswaarde kan worden gehecht en dat door de Raad niet kan worden ingezien waarom de arts uit Presevo op 30 december 2021 geen afspraak zou hebben gevonden in de universitaire kinderkliniek in Belgrado op een ogenblik dat A. zich reeds vier maanden in België bevindt, stelt de Raad vast dat aan de medische toestand van A. niet wordt getwijfeld.

2.2.5.1. Ten slotte betoogt verzoekende partij dat uit het rapport “*Helsinki Committee for Human Rights in Serbia van juli 2021*” blijkt dat “*de etnische Albanezen in Servië wel degelijk het slachtoffer zijn van institutionele discriminatie aangezien er een administratieve etnische zuivering vandaag de dag wordt gehanteerd*”. Tevens verwijst zij in dit verband naar een Twitterbericht van Europees parlamentslid Viola Von Cramon van 20 december 2021 waarin het schrappen van etnische Albanezen uit het bevolkingsregister in Zuid-Servië veroordeeld wordt (bijlage 6 van het verzoekschrift).

2.2.5.2. De Raad wijst er evenwel op dat verwerende partij terecht concludeert dat een mogelijke schrapping uit het bevolkingsregister ten gevolge van een afwezigheid op haar woonplaats niet volstaat om *a priori* te gewagen van een vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of ernstige schade zoals omschreven in de definitie van subsidiaire bescherming. Immers wordt op goede gronden het volgende overwogen in de bestreden beslissing: “*Wat betreft de verwijzing van uw raadsman naar het feit dat etnische Albanezen uit het bevolkingsregister worden geschrapt in Zuid-Servië, erkent het Commissariaat-generaal dat meerdere etnische Albanezen in Zuid-Servië hiermee geconfronteerd werden. Informatie (zie de COI Focus: Servië Algemene Situatie van 13 augustus 2021, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_servie_algemene_situatie_20210813.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) stelt dat op basis van de wet op de registratie van de verblijfplaats van inwoners (Official Gazette Serbia 87/2011) de bevoegde autoriteiten kunnen overgaan tot het passief maken van iemands (permanente of tijdelijke) registratie in het bevolkingsregister van een gemeente, indien ze naar aanleiding van een controle vaststellen dat hij of zij er niet (permanent of tijdelijk) verblijft. Inwoners van wie de registratie na zo'n controle passief is gemaakt is, zijn wettelijk verplicht om zich opnieuw te registreren binnen de acht dagen na de kennisgeving over de demarche van de autoriteiten. Dit kan zowel op een nieuw als ook op hetzelfde adres. De mogelijkheid bestaat om binnen de acht dagen na kennisgeving over de demarche beroep in te dienen tegen deze beslissing bij de hiervoor bevoegde autoriteiten. Wie zich niet opnieuw registreert kan een boete krijgen van 10.000 tot 50.000 dinar [84,9 euro tot 424,20 euro]. De wet zegt niets over een eventueel verlies van (Servische) staatsburgerschap voor wie de registratie van de woonplaats passief is gemaakt. Ook de Wet over het staatsburgerschap van de republiek Servië (Official Gazette Serbia 135/2004, 90/2007 en 24/2018) noemt het passief maken van iemands registratie van woonplaats nergens als wettelijke grond voor het beëindigen van iemands Servische staatsburgerschap. Er zijn geen gevallen gekend van Servische staatsburgers die zijn of haar staatsburgerschap verloren zouden hebben nadat hun adres passief werd gemaakt. Verder is het passief maken van de Albanese adressen vooral gericht op de adressen van de etnisch Albanezen die al in 1998-1999 naar Kosovo waren uitgeweken maar hun domiciliëring in de Presevo-vallei hadden behouden. Verder oppert een bron ook dat het passief maken van de adressen van de Kosovo-Albanezen wellicht getriggerd is door het feit dat veel “Kosovo-Albanezen” van hun registratie in Servië gebruik maken om met een Servisch paspoort (en dus visumvrij) naar de EU te reizen. Zonder registratie in Servië is het voor hen niet meer mogelijk om een Servische identiteitskaart te vernieuwen of een Servisch paspoort aan te vragen (of te verlengen). In het licht van voorgaande volstaat een mogelijke schrapping uit het bevolkingsregister ten gevolge van een afwezigheid op uw woonplaats aldus niet om *a priori* te gewagen van een vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of ernstige schade zoals omschreven in de definitie van subsidiaire bescherming.*”

Door verzoekende partij worden geen concrete elementen bijgebracht die hierop een ander licht werpen. Vooreerst dient herhaald te worden dat verzoekende partij nalaat het rapport “*Helsinki Committee for Human Rights in Serbia van juli 2021*” bij te brengen, waardoor hiermee geen rekening gehouden kan worden.

Daarnaast komt verzoekende partij niet verder dan opnieuw te duiden op het feit dat etnische Albanezen uit het bevolkingsregister worden geschrapt in Zuid-Servië en het louter tegenspreken van de conclusie van verwerende partij. Hiermee doet zij echter op geen enkele wijze *in concreto* afbreuk aan bovenstaande pertinente vaststellingen op grond waarvan verwerende partij terecht stelt dat een mogelijke schrapping uit het bevolkingsregister ten gevolge van een afwezigheid op haar woonplaats niet volstaat om *a priori* te gewagen van een vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of ernstige schade zoals omschreven in de definitie van subsidiaire bescherming.

2.2.6. Ten slotte is de Raad nog van oordeel dat verwerende partij omtrent de door verzoekende partij bijgebrachte documenten nog op goede gronden oordeelt dat deze geen ander licht werpen op de vaststellingen van de bestreden beslissing, aangezien haar identiteit en herkomst en die van haar gezin, haar huwelijk, de gezondheidsproblemen van A. en haar echtgenote, de vragen tot sociale hulp en de weigering ervan op zich niet ter discussie staan.

Waar verzoekende partij als bijlage bij haar verzoekschrift nog (een kopie van) haar Servisch paspoort d.d. 20 februari 2020 voegt (bijlage 4), ter staving van haar Servisch staatsburgerschap, bemerkt de Raad dat verzoekende partij haar origineel Servisch paspoort reeds eerder voorlegde en dat er zich reeds een kopie ervan in het administratief dossier bevindt (zie administratief dossier, stuk 5, map documenten, doc. 5). Het louter opnieuw bijbrengen van een reeds eerder aan het administratief dossier toegevoegd document maakt geen weerlegging uit van desbetreffende motivering van verwerende partij waarbij dit document duidelijk in overweging werd genomen. De Raad herhaalt dat niet betwist wordt dat verzoekende partij de Servische nationaliteit heeft.

2.2.7. Gelet op wat voorafgaat, stelt de Raad vast dat verzoekende partij geen substantiële redenen heeft opgegeven om haar land van herkomst, Servië, in haar specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of zij voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt.

2.2.8. Het middel is ongegrond. De Raad oordeelt dat verzoekende partij geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissing is gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven die de Raad bevestigt en overneemt.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twee september tweeduizend tweeëntwintig door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT